

MIJN God, de advent begint. Een hoopvolle tijd om uit te kijken naar uw Zoon, naar uw komst te midden van ons, mensen. Wat een verwachtingsvolle periode! We zouden ons met z'n allen moeten opsmukken, omdat U tussen ons komt wonen. En we laten ons niet ontmoedigen door het feit dat velen die niet langer weten wat de advent betekent. Wij leven op hoop.

Uw Zoon is het grootste geschenk. Was Hij niet geboren, was U niet tussen ons komen wonen, waar stonden wij nu? Geen voorbeeld van liefde om na te volgen, geen levenslijn voor ons uitgetekend, geen geboortefeest waarin iedereen delen kan. Want iedereen is uitgenodigd. Cadeautjes hoeven niet, gewoon de openheid van je hart, de liefde die in je zit. De geboorte van uw Zoon naar wie wij uitkijken, is het eerste cadeau. Pasen en Pinksteren het tweede. Naar Kerstmis toegroeien is voor mij ook me

klein mogen voelen, zelf een beetje geboren worden. Christus komt ook voor mij. Ik wil me kwetsbaar opstellen voor dit broze geschenk dat nergens welkom was.

Mensen hangen nog altijd adventskransen aan de voordeur. Ik vind dat mooi. Voor mij drukt die krans aan de deur uit dat je welkom bent, en dat is toch de hoofdgedachte van de advent. De gelovigen geven de vier adventszondagen echter vooral de tijd om ruimte te maken voor de komst van uw Zoon, mijn God. In die weken ben ik alvast altijd bewus-

ter bezig met mijn geloof. Ik vraag me af of ik het goed doe, of het goed genoeg is. Ben ik voldoende zuiver en helder? Uw Zoon verwachten, mijn God, maakt me bewust dat U het bent om wie alles draait. Het helpt me om niet ontmoedigd te geraken en te vertrouwen dat U door mij heen aanwezig wilt zijn.

Ik vind het altijd bijzonder dat we met het begin van de advent in de liturgie elkaar nieuwjaar kunnen wensen. Een nieuw kerkelijk jaar gaat van start. Het is een uitnodiging om uw woord, mijn God, op een nieuwe manier te beluisteren en binnen te laten. Het klinkt misschien vreemd, maar denkend aan dat wachten zie ik plotseling onze kat voor me. Die kan uren zomaar naar buiten kijken. Voor mij lijkt daar niets te gebeuren en toch is dit voor haar helemaal niet zo. Het is of er werkelijk heel wat te beleven valt, of misschien juist dat er heel wat kan gebeuren. Op die manier wil ik de band tussen wachten en waakzaamheid verstaan. Wanneer je wachten verbindt met waakzaamheid, dan is er altijd dat hoopvolle. In de

advent wachten we niet op niets, we wachten zelfs niet op iets, we verwachten iemand.

Iedereen zal dat wel hebben: wanneer je een belangrijke gast, of beter iemand die voor jou belangrijk is, uitnodigt, dan wil je de ontvangst tot in de puntjes voorbereiden. Je wilt ervoor zorgen dat alles in orde is, dat die persoon zich echt welkom weet, dat alles gastvrijheid ademt. Zouden we de advent niet op die manier kunnen bekijken? Het is toch zo dat we iemand willen verwelkomen die voor ons belangrijk is. Zou alles dan ook niet moeten spreken van gastvrijheid? In die zin is het ook logisch dat tijdens de advent Welzijnszorg traditioneel in de kijker staat. Gastvrijheid speelt zich immers nooit slechts in onze binnenkant af, in ons hart. Gastvrijheid moet ook vertaling krijgen in ons omgaan met anderen.

Mijn God, het is toch wel een wonder gebeuren dat wij als kerkgemeenschap uw Zoon kunnen verwachten. Sommigen zullen schamper bedenken dat dit elk jaar hetzelfde is. Voor mij is dit niet zo. Een mens verandert, zijn manier om te geloven verandert, vandaar ook de beleving van de advent. Voor mij lijkt het of ik de advent rustiger en tegelijk intenser beleef. Als verwachting met liefde te maken heeft, dan is dit telkens anders en telkens nieuw. Dat God tot ons komt als nieuw leven, is een wonder. Om de diepte daarvan tot ons te laten doordringen, krijgen we ruim de tijd.

OMROEP

• 3 december, 22.50 uur, IKON via Nederland 2. In de nieuwe serie van vijf afleveringen van het succesvolle *Spraakmakende Zaken* ontvangt Paul Rosenmöller zijn gasten in Paviljoen het Oosten in Amsterdam in winterse sfeer, waar hij met hen praat over brandende kwesties uit het recente verleden. Vandaag aflevering 1, een indringend gesprek met Theo de Rooij over de affaire-Rasmussen. Afgelopen zomer maakte De Rooij een einde aan de Ronde van Frankrijk van Michael Rasmussen door hem op staande voet te ontslaan wegens het niet nakomen van de interne regels in de Rabobank-wielploeg. Rasmussen bezat op dat moment de gele trui en had een voorsprong van ruim drie minuten op de Spanjaard Alberto Contador. Inmiddels is De Rooij – met spijt in het hart – gestopt als manager van de Raboploeg. Hij wil naar eigen zeggen rust nemen na alle heisa en zich beraden op de toekomst. Paul Rosenmöller gaat met De Rooij in gesprek over de zaak-Rasmussen. Wat is er afgelopen zomer precies gebeurd? Hoe kijkt De Rooij erop terug? En wat hebben deze onverkwikkelijke gebeurtenissen persoonlijk met hem gedaan?

Mijn God, U wilt dicht bij ons wonen. U zendt uw Zoon tussen ons, mensen. Wij willen ons hart klaarmaken tijdens deze tijd van wachten en verwachten, zodat wij klaar zijn en waakzaam voor uw komst.

De vrome kudde

BROODJE AAP?

Een campingbaas aan de Noord-Hollandse kust krijgt 120 Duitse Hell's Angels over de vloer. De motorrijders willen de camping gebruiken als uitvalbasis om tochtjes langs de kust te maken en willen *bitte* een hele week kamperen. De campingbaas heeft zo zijn bedenkingen. Geluidsoverlast, sloten drank, vechtpartijen... Maar het is rustig op de camping en je zou een dief van je eigen portemonnee zijn, als je dan zo'n groep zou wegsturen. De hele week houdt hij de bende scherp in de gaten. En zie, van overlast geen sprake! De Hell's Angels zijn veel afwezig en als ze op de camping zijn, maken ze niet meer lawaai dan andere gasten. Ze sleutelen wat aan hun motoren of zitten met elkaar voor de tent te keuvelen. Nadat de Hell's Angels zijn vertrokken loopt de campingbaas over het veld waar ze hun tenten hadden opgeslagen. Flessen en lege blikjes zijn keurig ingezameld en staan in dozen bij de afvalcontainers. Zelfs het toiletgebouw ziet er schoon uit. Maar wanneer hij de deur van het gebouw opent, staat hij met het handvat in zijn handen. Hij opent de deur van een van de wc's en die valt prompt uit zijn hengsels. En midden in de doucheruimte staat een afwasbak, tot de rand toe vol met schroeven. De Hell's Angels hebben alle schroeven, bouten en moeren in het hele toiletgebouw vakkundig verwijderd. Waar of niet waar? Dit verhaal is waar gebeurd. Het vond begin jaren 1980 plaats op camping *Rolandsduin* in Wijk-aan-Zee. De campingbaas had ruim een week nodig om alle schroeven weer op de juiste plek vast te draaien.

Ingezonden door Cyriel Nijs

In onze Kerk mag best wat meer gelachen worden. Dat blijkt ook de uitdrukkelijke wens van heel wat lezers. Die proberen we in deze rubriek op hun wensen te bedienen. Wekelijks één of meerdere mopjes, leuke anekdotes, bedenkingen, woordspelingen... Kent u er nog een leuke? *Kerk+Leven • Vrome Kudde*, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen, fax 03/210.08.49, e-mail devromekudde@kerknet.be.

Uitgeverij Jacques Gilliéron bvba
Antwerpen Telefoon (03)658.91.53 - 658.00.53

Zweedse kruiswoordpuzzel.

Méer van deze Zweedse puzzels vindt u in de volgende Vlaamse puzzeltijdschriften van 'De Puzzelaar' t.w. De Stad Stockholm en De Viking.
Bij uw dagbladhandelaar verkrijgbaar.

Oplossing van de puzzel van vorige week: VEERPONT

vet-puistje weerklank	↓	onvriendelijk Europeaan	↓	familie lid	↓	regelmaat vrees	↓	barens-pijn rijs-middel	↓
↓	1	↓	↓	speelruimte familie lid	→	↓	↓	↓	6
deel van Frankrijk eetgelegheid	→	↓	↓	↓	5	↓	↓	↓	↓
↓	↓	↓	↓	verlaagde toon gravure	→	↓	↓	↓	keurslijf
Italiaans brood	inleidend gedeelte	↓	snijwerktuig goed zo!	→	3	↓	te koop maand	→	↓
↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓	vulkaan op Sicilië
grappenmaker gespannen	→	↓	↓	kolen-emmer	↓	voorzetsel grond om boerderij	→	4	↓
↓	↓	↓	2	↓	delfstof	→	↓	↓	↓
kunstmens	↓	uitstaltkast	→	↓	↓	↓	↓	↓	8
↓	↓	↓	↓	↓	etage-woning	→	↓	↓	↓

1	2	3	4	5	6	7	8
---	---	---	---	---	---	---	---